

PRIJEMNI STAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 01.06.2022., 09:00:47 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/65	376-08/LA	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-04	1	

d2956024

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-258/21-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi izvršenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj dana 29. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/20-01/62, urbroj: 376-05-4-21-18 od 24. lipnja 2021.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika utvrđuje se da tužitelj, kao izvršenik, nije postupio po točki II. rješenja istog tijela, klasa: UP/I-344-07/20-01/62, urbroj: 376-05-4-21-08 od 12. ožujka 2021., te se pristupa prisilnom izvršenju na način da se odgovornoj osobi izriče (druga) upravna mjera u iznosu od 100.000,00 kn, sve na način i pod uvjetima iz tog rješenja.
2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja izjavio tužbu, smatrajući rješenje nezakonitim iz razloga što, sukladno članku 139. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP), ne sadrži opomenu o novčanoj kazni i iznosu kazne, već mu je tim rješenjem odmah prijevremeno izrečena prva novčana kazna. Inspektor je već u rješenju od 12. ožujka 2021. (točka III.) izdao opomenu o novčanoj kazni i iznosu kazne od 50.000,00 kn, međutim, u konkretnom slučaju se ne radi o rješenju o izvršenju sukladno članku 139. ZUP-a, već o rješenju iz članka 133. ZUP-a, koje se izvršava nakon što postane izvršno. Osporeno rješenje smatra nezakonitim i iz razloga nepostojanja ovlasti inspektora na donošenje rješenja o izvršenju, pri čemu upire na recentnu praksu ovoga Suda te na činjenicu da niti jednom odredbom članka 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) nije propisana ovlast inspektora elektroničkih komunikacija utvrditi da

izvršenik nije postupio po izvršnom rješenju (ovdje rješenju od 12. ožujka 2021.). Nastavno se tužitelj osvrće na nalaz i mišljenje sudskog vještaka iz kojeg proizlazi nemogućnost poštivanja roka od 5 minuta za prelazak sa standardnog profila na "fault repair" profil, nakon čega zaključuje da bi rok od 5 minuta bilo moguće dostići samo uz razvoj potpuno novih sustava što bi ozbiljno zadiralo u druge procese tužitelja, a trajalo bi između 9 i 15 mjeseci te koštalo više milijuna kuna. S tim u vezi upire na činjenicu da je nalog tuženika za implementaciju predmetnog roka u rokovima kako su propisani nezakonit i stvarno nemoguć, uzimajući stanje postojećih sustava tužitelja u trenutku donošenja predmetnih rješenja, a što sve ukazuje na stvarnu nemogućnost izvršenja. Radi navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim. U očitovanju na tužbene navode, u bitnom, ističe da je ispravno postupio kada je u glavnom rješenju tužitelja upozorio na novčanu kaznu te kada je u osporenom rješenju tu kaznu tužitelju izrekao, zato što, niti nakon izricanja prve novčane kazne, nije izvršio svoju obvezu iz glavnog rješenja. Takvo postupanje proizlazi i iz sudske prakse, primjerice presude posl.br. UsII-61/14 i UsII-201/15, koje nastavno tuženik djelomice sadržajno citira. Smatra neosnovanim pozivanje tužitelja na presudu UsII-415/18, jer se ne radi o usporedivoj situaciji. U tom slučaju, naime, sud je utvrdio da inspektor nema ovlasti za donošenje rješenja kojim se nalaže prisilna naplata novčanih obveza, o čemu se ovdje ne radi, jer je predmet ovog postupka prisila na izvršenje nenovčane obveze. Nastavno se tuženik osvrće i na nalaz sudskog vještaka te na činjenicu da je tužitelj, nakon izricanja druge upravne mjere, ispunio predmetnu obvezu, odnosno implementirao rok od 5 minuta za prelazak iz standardnog u "fault repair" profil i obrnuto, što dokazuje da su tužiteljeve tvrdnje o nemogućnosti postupanja po određenoj mu regulatornoj obvezi i članku 8.5. stavku 9. Standardne ponude za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa (dalje: Standardna ponuda) bile neutemeljene i paušalne. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUS), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se na isti očitovao podneskom od 22. rujna 2022., ostajući kod tužbenog zahtjeva.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja izricanjem predmetne novčane kazne.

7. Naime, odredbom članka 133. ZUP-a, na koju tužitelj upire u tužbi, reguliran je trenutak izvršnosti rješenja na način da se prije nastupa te okolnosti ne može pristupiti izvršenju rješenja kojim je stranci naložena određena obveza. Tako je citiranom odredbom, pored ostalog, propisano da se rješenje doneseno u upravnom postupku izvršava nakon što postane izvršno (stavak 1.), s tim da prvostupanjsko rješenje postaje izvršno dostavom rješenja stranci ako žalba nije dopuštena (stavak 2.), odnosno istekom roka kad je u rješenju određeno da se radnja koja je predmet izvršenja može izvršiti u ostavljenom roku (stavak 4.).

8. Odredbom pak članka 139. ZUP-a propisano je da se ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju, donosi rješenje o izvršenju u pisanom obliku (stavak 1.), s tim da rješenje mora sadržavati opomenu o novčanoj kazni i iznos kazne (stavak 3.), a

žalba protiv rješenja o izvršenju može se uložiti samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja i nema odgovorni učinak (stavak 4.).

9. Prema odredbi članka 142. stavka 1. ZUP-a, javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja.

10. U konkretnom slučaju nije sporno da je inspekcijskim rješenjem od 12. ožujka 2021., koje je izvršni naslov u ovoj stvari, tužitelju naloženo uspostaviti takve procese i sustave kojima će osigurati poštivanje članka 8.5. stavka 9. Standardne ponude, uz upozorenje na izricanje novčane kazne u iznosu od 50.000,00 kn u slučaju nepostupanja po naloženom, te da tužitelj nije postupio po tom rješenju tuženika u ostavljenom roku (u roku od 30 dana naknadno produženom na 45 dana), a protekom kojeg je rješenje postalo izvršno u smislu članka 133. stavka 2. i 4. ZUP-a. Navedeno rješenje je, u međuvremenu, postalo i pravomoćno jer je ovosudnom presudom, poslovni broj: UsII-144/21-6 od 1. srpnja 2021., odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje tog rješenja.

11. Tužitelj ni u tužbi ne osporava činjenicu da nije izvršio naređenu obvezu, zbog čega je odgovornoj osobi prethodnim rješenjem tuženika od 12. svibnja 2021., klasa: UP/I-344-07/20-01/62, urbroj: 376-05-4-21-15, izrečena novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kn, pravilnost koje je potvrđena ovosudnom presudom, poslovni broj: UsII-221/21-6 od 14. travnja 2022. Navedenim rješenjem tuženika od 12. svibnja 2021. tužitelj je ujedno upozoren na izricanje daljnje novčane kazne u iznosu od 100.000,00 kn ako ne postupi po nalogu u tim rješenjem ostavljenom roku pa, kako po istom nije postupljeno, to je odgovornoj osobi tužitelja osporenim rješenjem osnovano izrečena novčana kazna u zapriječenom iznosu.

12. Uvažavajući izloženo, kao i naprijed citirane zakonske odredbe, a imajući u vidu da tužitelj ni ne osporava činjenicu neizvršenja naložene obveze, već u tužbi ustvari iznosi razloge kojima opravdava nepostupanje po inspekcijskom rješenju od 12. ožujka 2021., ovaj Sud nalazi da tužbeni navodi nisu od utjecaja na donošenje drukčije odluke u ovoj stvari.

13. Neosnovano tužitelj ističe i prigovor nepostojanja ovlasti inspektora za donošenje osporenog rješenja. To iz razloga jer je izvršnim naslovom u ovoj stvari, ovdje inspekcijskim rješenjem od 12. ožujka 2021., inspektor tužitelju naredio određeno postupanje, koje nije moguće izvršiti po trećim osobama, zbog čega se u tom slučaju prisilno izvršenje takve (nenovčane) obveze provodi izricanjem novčane kazne, a koje izvršenje, sukladno članku 138. stavku 1. ZUP-a, provodi upravo javnopravno tijelo koje je o stvari rješavalo u prvom stupnju, dakle ovdje tuženik.

14. Radi navedenog, ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim.

15. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 29. travnja 2022.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Dokument je elektronički potpisan:
EVELINA ČOLOVIĆ
TOMIĆ

Vrijeme potpisivanja:
27-05-2022
11:26:52

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97#1130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=ČOLOVIĆ TOMIĆ
G=EVELINA
CN=EVELINA ČOLOVIĆ TOMIĆ
SN=HR69109725883.1.34